

Med Hensyn til Børn, der avles af en gift Kvinde, gælder i dansk Ret ifølge lang og fast Praksis Regelen *pater est, quem nuptiæ demonstrant*, o: Ægtemanden anses for Barnets Fader, indtil det modsatte bevises. Betydningen af Regelen er, at den, der paastaar, at Barnet er avlet uden for Ægteskab, maa bevise, at det ikke kan være ægte, enten fordi Ægtemanden paa Avlingstiden ikke kan have haft Samleje med Hustruen, f. Eks. paa Grund af Fraværelse, eller ogsaa, fordi han faktisk ikke har haft saadant Samleje. Efter Praksis gælder Formodningen for Ægtemandens Faderskab dog ikke, naar Ægtefællerne i Henhold til Bevilling lever separeret; derimod har Praksis ikke i Almindelighed villet fravige Pater-est-Regelen, naar Ægtefællerne blot faktisk lever adskilt.

Nærværende Lov gaar navnlig ud paa at give Forskrifter om, hvorledes *Pater-est-Regelen* fremtidig bør komme til Anvendelse.

Lovens § 1, der træder i Stedet for Danske Lov 5—2—32, definerer først Begrebet *Ægtebørn*:

»Ægtebørn er Børn af Forældre, som paa Avlingstiden levede i eller senere har indgaaet Ægteskab med hinanden, selv om Ægteskabet forinden Barnets Fødsel er ophævet ved Død eller Skilsmisse, og selv om Ægteskabet omstødes.«

Der følger saa i § 2 en nærmere *Udformning af Pater-est-Regelen*:

»Fødes et Barn, medens Moderen er gift, eller efter at hendes Ægteskab er ophørt, paa en saadan Tid, at *Barnet kan være avlet under Ægteskabet*, anses Barnet som Barn af Ægtemanden, medmindre det godtgøres, at han ikke kan være Fader til Barnet. — Denne Regel gælder dog *ikke*, hvis Ægtefællerne paa Avlingstiden levede *separeret* eller *faktisk adskilt*, medmindre det godtgøres, at de inden for Avlingstiden har haft Samleje med hinanden.«

Betydningen af, at Pater-est-Regelen ikke gælder, er, at Moderen i de paagældende Tilfælde maa gaa frem efter Reglerne i Lov om Børn uden for Ægteskab for at faa fastslaaet Faderskabet til Barnet.

Ifølge § 3 kan en Sag til Afgørelse af, om Ægtemanden i Henhold til § 2 skal anses som Fader til et under Ægteskabet avlet Barn — en Sag, hvorved altsaa Barnets hele familieretlige Stilling fastslaaes —, anlægges saavel af *Ægtemanden* som af *Barnets Moder* og af *Barnet* eller dets *Værge*.